

prima instanță: S. Garștea-Bria
instanța de apel: A. Panov, N. Cernat, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-1967/16

ÎNCHEIERE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii și Întreprinderea cu Capital Străin „Business-Investiții Pentru Toți” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin „Business-Investiții Pentru Toți” Societate pe Acțiuni împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, casată parțial hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015 și emisă în această parte o nouă hotărâre

constată:

La 27 februarie 2013, ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 aprilie 2009, conform contractului de colaborare reciprocă nr. 20, SRL „Baza de Odihnă Sadovo” a primit de la ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA suma de 113000 lei, pentru construcția bazei de odihnă cu termenul final de rambursare la data de 01 mai 2011.

În aceeași zi a fost semnat contractul de fidejusiune între ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA cu SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, care s-

a obligat să poarte răspunderea solidară pentru încălcarea prevederilor contractului de colaborare reciprocă.

Sușține că SRL „Baza de Odihnă Sadovo” nu a respectat condițiile contractuale privind rambursarea sumei primite, încălcând prevederile punctului 2.1 din contract, nefiind respectate termenele intermediare de achitare a datoriei față de reclamant.

Relevă că în baza prevederilor contractului nr. 20 din 30 aprilie 2009, la momentul actual datoria SRL „Baza de Odihnă Sadovo” constituie suma de 113000 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 530, 572, 602, 1146, 1156 Cod civil, art. 86, 166-168, 174 CPC, art. 27 Cod de executare.

Solicită admiterea acțiunii, a încasa în mod solidar din contul SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, în beneficiul ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a sumei datoriei în mărime de 113000 lei și a taxei de stat în mărime de 3390 lei.

La 22 aprilie 2013, ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a depus cerere de majorare a pretențiilor, în care a indicat că pct. 3.8 din contractul nr. 20 din 30 aprilie 2009, stabilește că în cazul în care întreprinderea nu-și execută obligațiile contractuale stabilite în pct. 2.1, va fi aplicată penalitatea în mărime de 0,25% din suma datorată. Iar potrivit pct. 4.1 din contract, întreprinderea urmează să achite lunar investitorului pentru folosirea sumei acordate 10 % din suma stabilită în pct. 2.1 al prezentului contract.

Sușține că la momentul actual suma datoriei a crescut cu 274924,40 lei care constă din penalitatea de 0,25 % conform pct. 3.8 din contractul nr. 20, în mărime de 276885,35 lei, procentul de 10 % conform pct. 4.1 din contractul nr. 20, în sumă de 43875,55 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013, cauza civilă a fost strămutată spre examinare în fond, la Judecătoria Botanica, mun. Chișinău.

La 12 iunie 2015, ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a depus o cerere de concretizare a cerințelor, prin care a solicitat declararea nulă a certificatului din 15 martie 2012, în care se indică că pârâții au restituit integral sumele indicate în contractul nr. 20 din 30 aprilie 2009, ca fiind semnat de o persoană neîmputernicită, a încasa în mod solidar din contul SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, în beneficiul ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a sumei datoriei în mărime de 113000 lei, a sumei de 276885,35 lei cu titlu de penalitate de 0,25 %, conform pct. 3.8 din contractul nr. 20, a sumei de 43875,55 lei, ce constituie procentul de 10 %, conform pct. 4.1 din contractul nr. 20 și a taxei de stat în mărime de 3390 lei și 9622,83 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, a fost admisă parțial acțiunea, a fost încasat în mod solidar de la SRL „Baza de

Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, în beneficiul ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA suma de 113000 lei cu titlu de datorie ce rezultă din contractul de colaborare reciprocă nr. 20 din 30 aprilie 2009, 43875,55 lei cu titlu de dobândă contractuală în mărime de 10 % conform pct. 4.1 din condițiile contractului, 5085 lei cu titlu de penalitate contractuală pentru 180 de zile de întârziere, 3390 lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la adresarea în instanța de judecată, 20600 lei pentru asistență juridică, iar în total suma de 185950,55 lei.

Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 22 ianuarie 2016, dispozitivul hotărârii Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, după aliniatul 2 a fost completat cu conținutul, prin care a fost recunoscut nul certificatul/confirmare din 15 martie 2012, semnat din numele ÎCS „Business-Investiții pentru Toți” SA de către directorul executiv Sergiu Guțu.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, casată hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 21 decembrie 2015, în partea încasării penalității și a dobânzii de întârziere, în această parte fiind emisă o nouă hotărâre prin care acest capăt de cerere a fost respins, ca neîntemeiat. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută fără modificări.

La 27 iunie 2016, SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, precum și a hotărârii suplimentare a primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și de a încasa de la ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA în folosul lui Iurie Gulla, cheltuielile de judecată suportate.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, considerându-le ilegale și neîntemeiate.

Susțin că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, a săvârșit alte încălcări care au dus la soluționarea greșită a pricinii, precum și aprecierea probelor a fost arbitrară.

Obiectează că instanța de apel nu a ținut cont de faptul că certificatul/confirmare din 15 martie 2012 este un act juridic civil, care constată executarea unei obligații pecuniare prin achitare și determină încetarea raporturilor juridice de împrumut între recurent și intimat. Iar desființarea unui act juridic civil, în situație de litigiu, poate fi efectuată doar pe cale judecătorească, în baza temeiurilor legale stipulate de Codul civil, lucru care nu a fost efectuat.

Astfel, consideră că în asemenea împrejurări certificatul/confirmare din 15 martie 2012, este un act juridic civil veridic, care produce efecte juridice.

Atenționează că Sergiu Guțu, la momentul semnării certificatului/confirmare din 15 martie 2012, era angajat în funcția de director executiv al ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, fapt confirmat prin ordinul cu privire la transfer nr. 015-

C din 31 decembrie 2010, prin care Sergiu Guțu este transferat din funcția de jurist în funcția de director executiv.

Având în vedere prevederile Instrucțiunii de post a directorului executiv, susțin că directorul executiv Sergiu Guțu, dispunea de împuterniciri funcționale corespunzătoare și suficiente pentru a întocmi, semna și elibera certificatul/confirmare din 15 martie 2012, iar procurile eliberate de ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA din 2009-2012, pe numele lui Sergiu Guțu nu au nici o relevanță și tangență cu speța dată, din motiv că se referă la reprezentarea intereselor ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA în fața instanțelor de judecată.

Menționează că în conformitate cu art. 644 alin. (1) Cod civil, debitorul care execută obligația are dreptul de a primi chitanță și de a cere titlul original. În cazul imposibilității de a cere creditorului chitanță, debitorul poate face dovada plății cu orice mijloc de probă.

Explică că la momentul restituirii sumei datoriei, ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a refuzat eliberarea chitanței contabile, care ar confirma acest fapt, și a fost promis că va fi eliberată mai târziu.

În cadrul cercetărilor preliminare ale organelor de poliție, contabilă șef Irina Smolevici, directorul executiv Sergiu Guțu și administratorul Andrei Balan au confirmat faptul restituirii integrale a împrumutului de către Iurie Gulla și lipsa unor datorii față de apelant, acest fapt fiind reflectat în încheierea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 februarie 2014.

Astfel, susțin că instanța de apel a analizat superficial înscrisurile, nu a atras atenția asupra circumstanțelor importante pentru soluționarea corectă a pricinii date, care au fost constatate în cadrul efectuării acțiunilor de anchetă și elucidate într-un act judecătoresc irevocabil.

Precizează că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 19 alin. (12) din Legea contabilității, din motiv că certificatul/confirmare din 15 martie 2012 nu este un act contabil și nu cade sub incidența reglementărilor legii date, acesta fiind un act juridic civil ce confirmă evenimentele juridice la care se referă și anume modul în care a fost achitată datoria de Iurie Gulla și faptul încetării obligațiilor și raporturilor juridice, existente în baza contractului de societate civilă nr. 20 din 30 aprilie 2009.

Susțin că prima instanță nu s-a expus nici într-un mod referitor la argumentele lor, că cerința de nulitate a certificatului/confirmare din 15 martie 2012 este una tardivă, deoarece a fost înaintată la 12 iunie 2015, după expirarea termenului de prescripție extinctivă de 3 ani.

Obiectează că instanța de apel a dat o apreciere contradictorie raporturilor juridice instituite în baza contractului de societate civilă nr. 20 din 30 aprilie 2009, încheiat între SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, astfel că pe de o parte instanța de apel concluzionează că aceste raporturi

juridice între părțile contractante sunt de societate civilă, iar pe de altă parte le tratează drept raporturi juridice de împrumut.

Consideră că greșit a fost tratat contractul dat ca fiind unul de împrumut, deoarece acesta nu conține obligația expresă a SRL „Baza de Odihnă Sadovo” de a rambursa suma împrumutului, nu conține termenul pentru care este acordat împrumutul și graficul de rambursare a acestuia, altfel spus, nu conține elementele unui contract de împrumut. Suma investiției acordate constituind un aport la societatea civilă creată de părți.

Indică că instanța de apel superficial s-a expus și practic nu a dat apreciere circumstanțelor referitoare la raporturile de fidejusiune între ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA și Iurie Gulla, și nu s-a expus asupra argumentelor invocate, referitoare la faptul că obligația instituită în baza contractului de fidejusiune nr. 20 din 30 aprilie 2009, nu a devenit scadentă.

Relevă că ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA nu și-a executat obligația în modul corespunzător, conform contractului de societate civilă nr. 20 din 30 aprilie 2009, și anume nu a acordat SRL „Baza de Odihnă Sadovo” finanțarea în mărime de 90000 euro.

Remarcă că cererea de chemare în judecată a ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA a fost semnată și depusă de avocatul Adrian Berezovschi, în baza mandatului Seria, nr. MA 0320676 din 26 februarie 2013.

Consideră că avocatul Adrian Berezovschi la 25 februarie 2013 nu a dispus de împuternicirea de a întocmi și semna cererea de chemare în judecată din numele ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, din cauza că mandatul este eliberat din data de 26 februarie 2013, iar la 27 februarie 2013 avocatul Adrian Berezovschi nu a dispus nici de împuternicirea de a depune cererea de chemare în judecată din numele ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, deoarece mandatul nu conține asemenea împuterniciri.

Având în vedere prevederile art. 81 CPC, argumentează că versoul mandatului avocatului Adrian Berezovschi, seria nr. MA 0320676 din 26 februarie 2013, nu este semnat de către ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, ci de SRL „Lexcolect Consulting”, fiind aplicată ștampila și semnătura unui oarecare „Roșca”.

Relevă că deși la materialele dosarului este anexat contractul de mandat nr. 12 din 14 decembrie 2012, încheiat între ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA și SRL „Lexcolect Consulting”, dar care nu conține clauze privind dreptul mandatarului de a angaja un avocat și de a semna mandatul avocatului din numele mandantului, precum și nu este stipulat nici dreptul de a subroga împuternicirile acordate mandatarului unui avocat.

La 06 iulie 2016, ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de

apel în partea respingerii cererii cu privire la încasarea penalității și a dobânzii contractuale, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cererii.

Sușține că instanța de apel eronat a interpretat că contractul nr. 20 din 30 aprilie 2009, este unul de societate civilă sau ca unul având trăsăturile unui contract de societate civilă.

Având în vedere prevederile art. 666 alin. (1), 668 alin. (1), 667 alin. (3) Cod civil, menționează că intenția părților la momentul încheierii contractului a fost anume încheierea unui contract de împrumut.

Făcând referire la prevederile art. 1339 Cod civil, explică că asociații în baza unui contract de societate civilă se obligă să urmărească un interes comun, obligație ce nu se regăsește în contractul nr. 20 din 30 aprilie 2009, în contractul dat fiind clar stipulată obligația investitorului de a transfera suma de bani contractată și obligația întreprinderii de a restitui suma respectivă în termen precum și dobânda contractuală.

Astfel, susține că contractul nr. 20 din 30 aprilie 2009 este de împrumut și este în drept de a solicita dobânda contractată de părți și penalitatea pentru neexecutarea corespunzătoare a contractului, or, acestea sunt legal aplicabile pentru relațiile contractuale stabilite dintre părți în speță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților, la 10 mai 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire anexată (f. d. 64 vol. II).

Astfel, se constată că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 aprilie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul și Colegiului civil, comercial de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii, ca inadmisibil.

Totodată, examinând temeiurile recursului declarat de ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

După cum se constată la caz, recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel a fost depus în interesele ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA de către avocatul Adrian Berezovschi și tot ultimul l-a semnat.

Completul relevă că recursul menționat a fost depus și semnat de către avocatul Adrian Berezovschi fără a fi respectate dispozițiile conținute la alin. (3)

art. 437 CPC, care direct statuează că în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

Astfel, se va reține că mandatul nr. 0320676 din 26 februarie 2016, pe versoul căruia SRL „Lexcolect Consulting” l-a împuternicit pe avocatul Adrian Berezovschi de a ataca actele judiciare în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA împotriva SRL „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla cu privire la încasarea datoriei, a fost eliberat în baza contractului de mandat nr. 12 din 14 decembrie 2012, încheiat între ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA în calitate de mandant și SRL „Lexcolect Consulting” în calitate de mandatar, pct. 1.7 al cărui prevede că mandantul oferă drepturile din prezentul contract de mandat avocaților și avocaților stagiaari mandatarului, care să îndeplinească total sau parțial rezultatele indicate în mandat.

În același timp se constată că contractul de mandat nr. 12 din 14 decembrie 2012 nu conține clauze cu privire la dreptul mandatarului de a contesta hotărârea judecătorească.

Or, prevederile art. 81 CPC, expres indică că împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, *cu excepția dreptului* de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a strămuta pricina la o judecată arbitrală, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce quantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, *de a ataca hotărârea judecătorească*, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărârii judecătorești, *drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității*, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau *în mandatul eliberat avocatului*.

Pe cale de consecință se va menționa și faptul că pct. 1.6 al contractului de mandat nr. 12 din 14 decembrie 2012 prevede că prezentul contract de mandat este valabil pe o perioadă de trei ani din data semnării lui, prin urmare până la 14 decembrie 2015.

Recursul a fost depus de Întreprinderea cu Capital Străin „Business-Investiții Pentru Toți” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi la data de 06 iulie 2016, iar probe care ar demonstra că contractului de mandat nr. 12 din 14 decembrie 2012 a fost prelungit sau că există un alt mandat instanței de recurs nu au fost prezentate.

Sub aspectul celor relatate, având în vedere faptul că avocatul Adrian Berezovschi, în conformitate cu art. 430 CPC, coroborat cu art. 81 CPC, nu a prezentat împuternicirile sale în vederea declarării recursului împotriva deciziei

instanței de apel din numele ÎCS „Business-Investiții Pentru Toți” SA, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de considera recursul inadmisibil, ca fiind depus de o persoană, care nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), c) art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Baza de Odihnă Sadovo” și Iurie Gulla, reprezentați de avocatul Eduard Iftodii și Întreprinderea cu Capital Străin „Business-Investiții Pentru Toți” Societate pe Acțiuni, reprezentată de avocatul Adrian Berezovschi se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Nicolae Craiu